

**REPUBLIKA
SLOVENIJA
VIŠJE
DELOVNO
IN SOCIALNO
SODIŠČE**

DELOVNO IN SOCIALNO SODIŠČE
V LJUBLJANI

Prejeto neposredno - po pošti (navadno - priporočeno)

Pdp 694/2022

dne **07-03-2023**

v _____ izvodih z (s) _____ prilogami.
Poslano po pošti priporočeno na recepis

dne _____ št. R. _____
Podpis pristojnega delavca sodišča:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Višje delovno in socialno sodišče je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice
_____ kot predsednica in mag. _____ članici,

v individualnem delovnem sporu tožeče stranke: **IGOR KADUNC**,
_____ ki jo zastopa Odvetniška družba
Gregorin - Štifter in Gregorin, o. p. d. o. o., _____, zoper toženo
stranko: **RADIOTELEVIZIJA SLOVENIJA javni zavod**, Kolodvorska ulica 2,
Ljubljana, matična št.: 5056497000, ki jo zastopa odvetnik mag. Janez Tekavec,
_____ ob stranski udeležbi intervenienta: **ANDREJ GRAH
WHATMOUGH**,

zaradi **neizbire kandidata**,

o **pritožbi tožeče stranke** zoper sodbo Delovnega in socialnega sodišča v
Ljubljani, opr. št. I Pd 79/2021 z dne 8. 7. 2022,

na seji **28. februarja 2023**

RAZSODILO:

- I. Pritožbi se ugodi in se izpodbijana sodba spremeni tako, da se glasi:

"I. Sklep Programskega sveta tožene stranke o imenovanju Andreja Graha Whatmougha za generalnega direktorja RTV Slovenija z dne 25. 1. 2021 je nezakonit in se razveljavi.

II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki plačati stroške postopka v višini 2.573,36 EUR, v roku 8 dni, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od poteka tega roka do plačila."

- II. Tožena stranka sama krije svoje stroške pritožbenega postopka, tožeči stranki pa je dolžna povrniti stroške pritožbe v znesku 279,99 EUR, v roku 8 dni, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od poteka tega roka do plačila.

OBRAZLOŽITEV:

1. Sodišče prve stopnje je s sodbo zavrnilo zahtevek tožnika na razveljavitev sklepa o izbiri Andreja Graha Whatmougha za generalnega direktorja toženke z dne 25. 1. 2021 (I. točka izreka) in tožniku naložilo, da toženki povrne stroške postopka (II. točka izreka).
2. Zoper sodbo se pritožuje tožnik iz vseh pritožbenih razlogov. Predlaga razveljavitev ali spremembo sodbe. Izpostavlja, da je sodišče napačno združilo dva različna razpisna pogoja, usposobljenost za organiziranje in vodenje večjih organizacijskih sistemov in izkušnje s tem, s pogojem poznavanje problematike RTV dejavnosti, katerega je izbrani kandidat izpolnjeval, ne pa tudi prvega. Sodišče je zavzelo nepravilno stališče, da se pri presoji pogoja usposobljenosti upošteva katerokoli delovno mesto ter da je dovolj, da ima kandidat izkušnje za vodenje in ne potrebuje vodstvenih izkušenj. Razlaga članov razpisne komisije in Programskega sveta s tem v zvezi ni relevantna, saj gre za pravilno uporabo materialnega prava. Sodišče se ni ukvarjalo z vprašanjem, ali ima kandidat izkušnje in usposobljenost primerne kvalitete, saj se zahteva izkušnje z vodenjem večjega organizacijskega sistema. Sodba je v tem delu neobrazložena, sodišče pa je kršilo pravico tožnika do izjave, saj se ni opredelilo do neprerekanih trditev, da je izbrani kandidat imel le enoosebni mikro družbi, brez zaposlenih, zato ni pridobil izkušenj z vodenjem. Sodišče se ni opredelilo do neprerekanih navedb, da je v Sloveniji 442 velikih družb, kjer bi se lahko pridobilo zahtevane izkušnje, prav tako se ni opredelilo do neprerekanih navedb o velikosti in strukturi toženke, ki je pomembna za presojo pridobljenih izkušenj kandidatov. Izbrani

kandidat ni mogel pridobiti izkušenj z vodenjem niti kot član nadzornih svetov. Funkcija nadzora ni primerljiva s funkcijo vodenja. Nadzorni svet toženke ima povsem druge naloge kot generalni direktor toženke. Mesto generalnega direktorja je zelo pomembno, z veliko odgovornostjo, zato je bistveno, da to funkcijo nastopi oseba, ki ima primerne izkušnje. Sodelovanje v Nadzornem svetu toženke, tudi kot predsednik, ne nudi tovrstnih izkušenj. Tudi če bi se štelo, da s sodelovanjem v Nadzornem svetu dobijo člani izkušnje vodenja, je imel Nadzorni svet toženke 11 članov, zato ne gre za velik organizacijski sistem. Napačno je tudi stališče sodišča, da se časovni pogoj gleda skupno. Ker je izbrani kandidat opravljal delo pri različnih strukturah, se mora gledati ali je izpolnil pogoj treh let pri vsakem od organov in ne skupno. Funkcije predsednika Nadzornega sveta toženke ni opravljal 3 leta ob imenovanju, niti ob prijavi na razpis, zato je odločitev napačna tudi iz tega razloga. Napačna in protispisna je ugotovitev sodišča, da je Programski svet pristopil k imenovanju odgovorno in da je razpisna komisija preverila kandidate. Priče so povedale, da je razpisna komisija preverjala pogoje le formalno, z vsebino se ni ukvarjala, člani Programskega sveta pa so pojasnili, da so odločitev sprejeli le na podlagi mnenja razpisne komisije. Takšno ravnanje kaže na kršitev razpisnega postopka.

3. Toženka v odgovoru na pritožbo prereka pritožbene navedbe tožnika ter predlaga zavrnitev pritožbe. Priglaša stroške odgovora na pritožbo.
4. Pritožba je utemeljena.
5. Pritožbeno sodišče je na podlagi drugega odstavka 350. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP; Ur. l. RS, št. 26/99 in nasl.) preizkusilo sodbo sodišča prve stopnje v mejah pritožbenih razlogov ter pri tem po uradni dolžnosti pazilo na bistvene kršitve določb pravnega postopka, navedene v tej določbi, in na pravilno uporabo materialnega prava. Ugotovilo je, da sodišče prve stopnje ni storilo bistvenih kršitev pravil postopka, je pa zmotno uporabilo materialno pravo. V nadaljevanju se pritožbeno sodišče opredeljuje le do odločilnih pritožbenih navedb (prvi odstavek 360. čl. ZPP).
6. Tožnik uveljavlja pravno varstvo kot neizbran kandidat za generalnega direktorja toženke na podlagi prvega odstavka 36. člena Zakona o zavodih (ZZ; Ur. l. RS, št. 12/91 in nasl.), ker meni, da izbrani kandidat ni izpolnjeval vseh pogojev iz razpisa.
7. Skladno s prvim odstavkom 16. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-1, ki je veljal v času razpisa; Ur. l. RS, št. 96/2005 do 49/2020) ima pristojnost za imenovanje in razrešitev generalnega direktorja toženke Programski svet, ki je dne 7. 12. 2020 objavil razpis za generalnega direktorja. Iz razpisa z dne 7. 12. 2020 izhaja, da mora kandidat izpolnjevati naslednje pogoje: biti mora državljan Republike Slovenije; imeti mora univerzitetno izobrazbo; obvladati mora slovenski jezik; aktivno mora obvladati najmanj en svetovni jezik;

imeti mora najmanj deset let delovnih izkušenj; biti mora usposobljen za organiziranje in vodenje večjih organizacijskih sistemov in imeti izkušnje pri tem; ne sme imeti lastniških deležev ali trajnih pogodbenih stikov s pravnimi osebami, ki so poslovno povezane s toženko; poznati mora problematiko RTV dejavnosti; ne sme biti poslanec Državnega zbora ali funkcionar katere izmed političnih strank. Gre za pogoje, ki jih na podlagi prvega odstavka 29. člena ZRTVS-1 določa Statut toženke v 44. členu. Kot je to razvidno iz razpisa in 44. člena Statuta, se je za generalnega direktorja toženke med drugim zahtevalo izpolnjevanje pogoja usposobljenosti za vodenje in organiziranje večjega organizacijskega sistema ter izkušnje pri tem in pogoja, da kandidat pozna problematiko RTV dejavnosti. Pritožba utemeljeno izpostavlja, da gre za dva ločena pogoja, ki se ne moreta presojeti kot en, povezan pogoj. Med strankama pri tem ni bilo sporno, da je izbrani kandidat izpolnjeval pogoj poznavanja RTV problematike, sporno je le, ali je usposobljen in ima izkušnje za organiziranje in vodenje večjega organizacijskega sistema.

8. Usposobljenost in izkušnje za organiziranje in vodenje večjih organizacijskih sistemov je izbrani kandidat Andrej Grah Whatmough izkazoval s tem, da je bil direktor dveh enoosebnih družb, in sicer Londinium, jezikovne storitve in izobraževanje, d. o. o. ter Grah in partnerji, pravno, davčno in finančno svetovanje, d. o. o., s funkcijo člana nadzornega sveta družbe Meta Ingenium, družba tvegane kapitala, d. o. o. in s funkcijo člana ter predsednika Nadzornega sveta toženke.
9. Pritožba utemeljeno izpostavlja, da se vodenje dveh enoosebnih družb, pri čemer pri eni od družb ni bilo zaposlenih (Londinium d. o. o.), v eni (Grah in partnerji d. o. o.) pa je bil zaposlen le izbrani kandidat (gre za neprerekane trditve tožnika, s čimer se štejejo ta dejstva za priznana; drugi odstavek 214. člena ZPP), ne izkazuje usposobljenosti in izkušenj za organiziranje in vodenje večjih organizacijskih sistemov. Sodna praksa je že zavzela stališče, da če se zahteva ustrezne izkušnje glede organiziranja, upravljanja in vodenja, išče pa se direktorja za večjo organizacijo, se ne more šteti, da vodenje organizacije z nekaj zaposlenimi izkazuje zahtevane izkušnje.¹ V zadevi Pdp 572/2019 je bilo sicer res zavzeto stališče, da zadostuje le formalno znanje s področja organizacije dela, vodenja in dela s skupinami, vendar je v citirani zadevi to zadostovalo, ker so se v razpisu zahtevala znanja s področja organizacije dela, vodenja in dela s skupinami, ne pa tudi izkušnje. V predmetni zadevi pa je bilo v 44. členu Statuta in razpisu izrecno določeno, da morajo kandidati za generalnega direktorja biti usposobljeni za organiziranje in vodenje večjih organizacijskih sistemov in imeti izkušnje pri tem. Kadar se zahteva izkušnje pri organiziranju in vodenju, zgolj teoretično znanje ne zadošča. Namen takšnega pogoja je, da za tako odgovorno

¹ V zadevi Pdp 299/2008 se je štel, da izkušnje z vodenjem trgovine niso primerljive z organiziranjem in upravljanjem bolnišnice s 700 zaposlenimi, v zadevi Pdp 685/2018 pa je bilo ugotovljeno, da vodenje občine s 6,5 zaposlenimi ni primerljivo z vodenjem organizacije s 7.486 zaposlenimi.

mesto kot je generalni direktor toženke, ki je javni zavod posebnega kulturnega in nacionalnega pomena, gre za veliko organizacijo z več enotami in velikim številom zaposlenih (približno 2.250 oseb), lahko kandidirajo le osebe, ki že imajo ustrezne izkušnje z vodenjem in organizacijo večjih organizacij. Na podlagi 27. člena ZRTVS-1 generalni direktor vodi strokovno delo toženke, organizira in vodi delo ter poslovanje toženke, zato je razumljivo, da se za takšno delovno mesto zahteva izkušnje pri organiziranju in vodenju večjih organizacijskih sistemov in ne zgolj teoretično znanje.

10. Statut v 44. členu ni opredelil, kaj se šteje za večji organizacijski sistem in ne zahteva, da gre za izkušnje pri organiziranju in vodenju velike gospodarske družbe v smislu 55. člena Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1; Ur. l. RS, št. 42/2006 in nasl.), vendar pa tega pogoja ni mogoče tolmačiti na način, da vodenje enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo, kjer ni zaposlenih oziroma je bil zaposlen le izbrani kandidat, pomeni, da je kandidat kot direktor takšnih družb dobil ustrezne izkušnje za vodenje večje organizacije. To izhaja že iz jezikovne razlage pojma večji organizacijski sistem. Večja organizacija se lahko razume le v smislu, da gre za organizacijo (ali gospodarsko družbo ali zavod oziroma katero drugo organizacijsko obliko, lahko tudi večji oddelek znotraj družbe, zavoda itd.), kjer se mora usklajevati delo večjega števila oseb in oddelkov. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da je izbrani kandidat kot direktor družb, ki jih je navedel kot referenco, oddajal obračun za DDV in vsako leto pripravil ter oddal letno poročilo, kar pa ne izkazuje izkušenj z vodenjem in organiziranjem večjega organizacijskega sistema. Izbrani kandidat upoštevajoč navedeno ni izkazal usposobljenosti in izkušenj za organiziranje in vodenje večjih organizacijskih sistemov s tem, ko je bil direktor dveh enoosebnih družb z omejeno odgovornostjo brez zaposlenih.
11. Pritožba pravilno izpostavlja, da tudi sodelovanje izbranega kandidata Andreja Graha Whatmougha v nadzornem svetu ne izkazuje usposobljenosti in izkušenj z vodenjem in organiziranjem večjega organizacijskega sistema. Usposobljenost se sicer res ne more presojati ozko glede na delovno mesto oziroma naziv delovnega mesta, gledati se mora vsebinske zadolžitve, vendar ne delo člana nadzornega sveta ne delo predsednika nadzornega sveta glede na pristojnosti (vsebino zadolžitve) nadzornega sveta, ni takšne narave, da bi si Andrej Grah Whatmough lahko pridobil izkušnje pri organiziranju in vodenju večjih organizacijskih sistemov, ampak le z nadzorovanjem poslovanja takšnega sistema. Skladno z 281. členom ZGD-1 namreč nadzorni svet nadzoruje vodenje poslov družbe in ne organizira ter ne vodi družbe. To pristojnost ima poslovodni organ.
12. Toženka je res javni zavod posebnega kulturnega in nacionalnega pomena, za katero je zakon določil, da mora imeti oblikovan Nadzorni svet, vendar to ne pomeni, da ima Nadzorni svet toženke tudi pooblastila glede vodenja in organiziranja toženke, kar jasno izhaja iz pristojnosti, ki jih je Nadzornemu svetu

določil ZRTVS-1 in Statut. Iz 27. člena ZRTVS-1 izhaja, da ima Nadzorni svet toženke sledeče pristojnosti: sprejem statuta (po predhodnem soglasju Programskega sveta); sprejem finančnega načrta in letnega poročila ter odločanje o uporabi morebitnega presežka prihodkov nad odhodki; določanje cene storitev, ki niso del javne službe; določanje načina prijavljanja in začasnega ali trajnega objavljanja sprejemnikov; podrobneje določi način plačevanja prispevkov za sprejemnike ter kriterije za odpis, delni odpis, odlog in obročno plačilo skladno z zakonom; odločanje o tarifah in drugih pogojih za oddajanje programov drugih izdajateljev; nadziranje poslovanja toženke; nadzor vodenja poslovnih knjig in zakonitosti poslovanja ter pregledovanje periodičnih obračunov; pravica do vpogleda v vso dokumentacijo toženke, vključno z dokumentacijo, ki se nanaša na obratovanje oddajnikov in zvez; sprejem poslovnika ter organiziranje dela in imenovanje odborov nadzornega sveta v skladu s poslovníkom; odločanje o drugih vprašanjih, določenih z zakonom ali statutom.

13. Statut je v 22. členu Nadzornemu svetu toženke dodatno določil še naslednje pristojnosti: nadzor nad gospodarskim in tehničnim razvojem toženke, po predhodnem mnenju Programskega sveta sprejem strategije razvoja ter določitev sistema financiranja; potrditev plačnega sistema in premij dodatnega pokojninskega zavarovanja v skladu z ustreznim zakonom na predlog generalnega direktorja; nadzor nad gospodarskim in finančnim vodenjem generalnega direktorja, vodenjem poslovnih knjig in periodičnih obračunov; od generalnega direktorja lahko zahteva vse informacije in vpogleda v vso dokumentacijo; lahko raziskuje posamezne primere in dogodke, za zahtevnejše zadeve pa najame zunanje strokovnjake; opozarja na neustreznost finančnega poslovanja in predlaga ukrepe za izboljšanje dela. Tudi iz teh dodatnih pristojnosti izhaja, da je ključna naloga Nadzornega sveta toženke nadzor nad poslovanjem.
14. Pristojnosti Nadzornega sveta toženke so glede na vse navedeno povsem primerljive nadzornemu svetu delniške družbe s to specifikom, da Nadzorni svet toženke določa tudi cene storitev, ki niso del javne službe, odloča o tarifah in pogojih za oddajanje programov drugih izdajateljev, določa način plačila prispevkov za sprejemnike, sprejme strategijo razvoja in financiranja. Te dodatne pristojnosti pa ne pomenijo, da ima Nadzorni svet pristojnosti za organizacijo in vodenje toženke, še posebej glede na to, da je ta pristojnost na podlagi 22. člena ZRTVS-1 in 42. ter 43. člena Statuta podeljena izključno generalnemu direktorju toženke, ki združuje poslovno in programsko funkcijo vodenja toženke, organizira in vodi toženko ter njeno poslovanje. Dodatno je to razvidno tudi iz 21. člena Statuta, ki določa, da Nadzorni svet v obliki nadzora varuje interese gospodarnosti oziroma ekonomske učinkovitosti poslovanja ter preko nadzora zagotavljal skrbno in varčno poslovanje toženke ter poslovanje skladno s sprejetimi načrti.

15. Dejstvo, da generalni direktor toženke za določene odločitve potrebuje potrditev Nadzornega sveta, ne kaže na to, da s tem Nadzorni svet vodi in organizira delo toženke. Tudi pri delniških družbah lahko uprava oziroma direktor sprejme določene odločitve le ob soglasju nadzornega sveta (peti odstavek 281. člena ZGD-1). Prav tako nadzorni svet pri delniških družbah potrjuje letno poročilo, ki ga sestavi uprava (pri toženki finančno in letno poročilo pripravi generalni direktor) in če ga potrdi, se šteje, da je sprejeto² (prvi in drugi odstavek 282. člena ZGD-1), pa se ne šteje, da nadzorni svet delniške družbe zaradi tega vodi in organizira delo delniške družbe. Okoliščina, da Nadzorni svet toženke sprejme Statut, strategijo razvoja in sistem financiranja, prav tako ne kaže na to, da ima zaradi tega pristojnosti vodenja in organiziranja dela toženke. Generalni direktor toženke je tisti, ki v okviru veljavne zakonodaje, Statuta in sprejetih strategij vodi in organizira delo toženke in skrbi za zakonito delovanje, Nadzorni svet pa le nadzira poslovanje in v primeru nepravilnosti na to opozarja. Primeri opozarjanja Nadzornega sveta na nepravilnosti pri poslovanju, racionalizaciji stroškov, kadrovanju, normativih in razne zahteve po poročanju in ukrepanju v času, ko je bil tožnik generalni direktor toženke, ki jih je tekom postopka na prvi stopnji izpostavila toženka, zato ne kažejo na pridobivanje izkušenj pri vodenju in organiziranju večjega organizacijskega sistema, ampak pri nadziranju njegovega delovanja in poznavanju problematike RTV. Tega ne spremeni niti morebitno drugačno mnenje (nekdanjih) članov Nadzornega sveta toženke.
16. Položaj Nadzornega sveta toženke tudi ni primerljiv s položajem upravnega odbora, saj upravni odbor skladno z 285. členom ZGD-1 vodi družbo in nadzoruje izvajanje njenih poslov, pri toženki pa temu ni tako. Vodenje toženke je pristojnost generalnega direktorja (22. člen ZRTVS-1, 42. in 43. člen Statuta), Nadzorni svet pa nadzira poslovanje (28. člen ZRTVS-1, 21. in 22. člen Statuta).
17. Okoliščina, da je bil Andrej Grah Whatmough član in predsednik Nadzornega sveta toženke ter član nadzornega sveta družbe Meta Ingenium d. o. o., zato ne izkazuje, da je s tem pridobil izkušnje pri vodenju in organiziranju večjega organizacijskega sistema. Čeprav je kot predsednik Nadzornega sveta vodil seje, gre za 11 članski organ, zato z vodenjem sej ni mogel pridobiti izkušenj z vodenjem in organiziranjem večjega organizacijskega sistema.
18. Skladno s 16. členom ZRTVS-1 je bil za izbiro in imenovanje generalnega direktorja pristojen Programski svet, vendar to ne pomeni, da njegova odločitev ni podvržena sodni presoji. Sklicevanje toženke na odločitev v zadevi IV U 152/2017-20, kjer je šlo za prijavo na javni razpis za pridobitev sredstev in s tem za posebno vrsto skrajšanega ugotovitvenega postopka, kjer je bila presoja izpolnjevanja dejstev in okoliščin za podelitev sredstev omejena na ugotavljanje na podlagi listinskih dokazov, je neutemeljeno, saj ne gre za primerljivo situacijo.
- ² V primeru, če nadzorni svet letnega poročila ne potrdi, če organi vodenja ali nadzora prepustijo odločitev o sprejetju letnega poročila skupščini ali če tako določa statut, sprejme letno poročilo skupščina (drugi odstavek 293. člena ZGD-1).

■
—
■

V predmetni zadevi gre za izbiro direktorja zavoda, pri čemer je na podlagi tretjega odstavka 36. člena ZZ v pristojnosti sodišča, da presodi, ali je odločitev Programskega sveta, da je izbrani kandidat izpolnjeval razpisne pogoje, materialnopravno pravilna. Ali je izbrani kandidat izpolnjeval vse predpisane pogoje pa se ne ugotavlja le tako, da se preveri, ali je s tem v zvezi podal ustrezno izjavo, ampak je potrebno preveriti, ali iz predloženih dokazil dejansko izhaja, da izpolnjuje vse razpisne pogoje. Pri tem pa je presoja sodišča v tem sporu omejena le na izpodbijan razpis z dne 7. 12. 2020 in materialnopravno presojo pravilnosti odločitve Programskega sveta z dne 25. 1. 2021, zato odločitve Programskega sveta v predhodnih razpisih glede tega, ali so ostali izbrani kandidati toženke izpolnjevali pogoj usposobljenosti za organiziranje in vodenje večjih organizacijskih sistemov in imeli izkušnje pri tem, niso pravno relevantne.

19. Glede na vse navedeno je sodišče prve stopnje napačno uporabilo materialno pravo, ko je štelo, da je Andrej Grah Whatmough kot direktor dveh enoosebnih družb in kot član ter predsednik nadzornega sveta pridobil izkušnje z organiziranjem in vodenjem večjih organizacijskih sistemov. Ker je sodišče prve stopnje napačno uporabilo materialno pravo in posledično zmotno zavrnilo tožbeni zahtevek tožnika, je pritožbeno sodišče v skladu s 5. alinejo 358. člena ZPP pritožbi ugodilo in sodbo sodišča prve stopnje spremenilo tako, da je zahtevku tožnika ugodilo. Sklep o izbiri Andreja Graha Whatmougha je nezakonit, saj izbrani kandidat ni izpolnjeval vseh razpisnih pogojev, zato ga je potrebno razveljaviti. Na to odločitev ne more vplivati okoliščina, da je toženka ponovila razpis za generalnega direktorja, saj s tem ni sanirana nezakonitost sklepa Programskega sveta št. 2021/26-2/2-6 z dne 25. 1. 2021 o imenovanju Andreja Graha Whatmougha za generalnega direktorja toženke, zato je bilo potrebno ta sklep razveljaviti.
20. Zaradi uspeha v pritožbenem postopku je pritožbeno sodišče poseglo v odločitev sodišča prve stopnje o stroških postopka (drugi odstavek 165. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 154. člena ZPP). Tožnik je v postopku uspel, zato mu na podlagi prvega odstavka 154. člena ZPP in Odvetniške tarife (OT; Ur. l. RS, št. 2/2015 in nasl.), upoštevajoč načelo potrebnosti stroškov (prvi odstavek 155. člena ZPP), pripadajo naslednji stroški: 300 točk za tožbo, 675 točk za tri pripravljalne vloge, 300 točk za prvi narok, 100 točk urnine, 120 točk za čas potovanja na narok, 150 točk za drugi narok, 200 točk urnine, 120 točk za čas potovanja na narok, 150 točk za tretji narok, 150 točk urnine, 120 točk za čas potovanja na narok, 150 točk za četrti narok, 100 točk urnine, 120 točk za čas potovanja na narok, 150 točk za peti narok in 120 točk za čas potovanja na narok in 40,25 točk za materialne stroške, skupaj 3.065,25 točk, kar ob vrednosti točke (0,60 EUR), skupaj z 22 % DDV znes 2.243,76 EUR. Tožniku pripadajo še potni stroški za prihod odvetnika na narok v višini 288,60 EUR (5 x 156 km x 0,37 EUR) in stroški sodne takse v višini 41,00 EUR. Tožnik je tako upravičen do stroškov postopka na prvi stopnji v skupni višini 2.573,36 EUR, ki mu jih mora

toženka povrniti v roku 8 dni, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

21. Tožnik je s pritožbo uspel, zato mu mora toženka povrniti tudi stroške pritožbenega postopka, svoje pa krije sama (prvi odstavek 154. člena ZPP). Pritožbeno sodišče je tožniku skladno z OT priznalo stroške za sestavo pritožbe v višini 375 točk in materialne stroške v višini 7,5 točk, skupaj 382,5 točk, kar skupaj z 22 % DDV znaša 279,99 EUR, katere mu mora toženka povrniti v roku 8 dni, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Ljubljana, 28. februar 2023

Predsednica senata:

Priloga
Priloga potrdjuje
Priloga potrdjuje

